

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 14 Σεπτεμβρίου 2016 — Incyte Corporation κατά Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

(Υπόθεση C-492/16)

(2016/C 454/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Incyte Corporation

Καθήγ: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1610/96 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με την καθιέρωση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, οσάκις στην αίτηση χορηγήσεως συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας δυνάμει αυτού του κανονισμού ή του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα ⁽²⁾, «η ημερομηνία της πρώτης άδειας διάθεσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση» προσδιορίστηκε χωρίς να ληφθεί υπ' όψιν η νομική ερμηνεία που εδόθη με την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης C-471/14, οπότε η ημερομηνία αυτή είναι εσφαλμένη και, ως εκ τούτου, επιβάλλεται η διόρθωση της ημερομηνίας λήξεως του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας, ακόμη και όταν η απόφαση για τη χορήγηση του εν λόγω πιστοποιητικού εξεδόθη προς της αποφάσεως αυτής και έχει ήδη λήξει η προθεσμία για την προσβολή της αποφάσεως αυτής;
- 2) Υποχρεούται η αρμόδια αρχή βιομηχανικής ιδιοκτησίας ενός κράτους μέλους που έχει την εξουσία να προβεί στην έκδοση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας να διορθώσει αυτεπαγγέλτως την ημερομηνία λήξεως του εν λόγω πιστοποιητικού προκειμένου να την προσαρμόσει προς τη νομική ερμηνεία που εδόθη με την απόφαση επί της υποθέσεως C-471/14;

⁽¹⁾ ΕΕ 1996, L 198, σ. 30.

⁽²⁾ ΕΕ 2009, L 152, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Ιταλία) στις 14 Σεπτεμβρίου 2016 — Sicurbau Srl κ.λπ. κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti κ.λπ.

(Υπόθεση C-493/16)

(2016/C 454/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Sicurbau Srl, IGR — Imprese Generali Riunite Srl, Iterga Costruzioni Generali SpA και Pa.Co. — Pacifico Costruzioni SpA

Έτεροι διάδικοι: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità Portuale di Napoli και Soa Rina SpA

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως οι κοινοτικές αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου, σε συνδυασμό με τις αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, που κατοχυρώνονται στη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), καθώς και οι εντεύθεν αρχές, όπως οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, της αναλογικότητας και της διαφάνειας, όπως διατυπώθηκαν (εσχάτως) στην οδηγία 2014/24/ΕΕ⁽¹⁾, αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η ιταλική ρύθμιση που απορρέει από τον συνδυασμό των άρθρων 87, παράγραφος 4, και 86, παράγραφος 3-bis, του νομοθετικού διατάγματος 163 του 2006 και του άρθρου 26, παράγραφος 6, του νομοθετικού διατάγματος 81 του 2008, όπως έχουν ερμηνευθεί, στο πλαίσιο της λειτουργίας ομοιόμορφης ερμηνείας του δικαίου σύμφωνα με το άρθρο 99 του κώδικα διοικητικής δικονομίας, με τις αποφάσεις 3 και 9 του 2015, της ολομέλειας του Consiglio di Stato, βάσει της οποίας ρυθμίσεως η μη χωριστή αναγραφή, στις οικονομικές προσφορές σε διαδικασία αναθέσεως συμβάσεως δημοσίων έργων, του κόστους της ασφάλειας εντός της επιχειρήσεως επιφέρει σε κάθε περίπτωση τον αποκλεισμό της διαγωνιζόμενης επιχειρήσεως, ακόμη και όταν η υποχρέωση χωριστής αναγραφής δεν ορίζεται στις διατάξεις του διαγωνισμού, και μολονότι, από απόψεως ουσίας, η προσφορά καλύπτει το ελάχιστο κόστος της ασφάλειας εντός της επιχειρήσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Tribunale civile di Trapani (Ιταλία)** στις **15 Σεπτεμβρίου 2016** — **Giuseppa Santoro κατά Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri**

(Υπόθεση C-494/16)

(2016/C 454/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale civile di Trapani

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Giuseppa Santoro

Εναγόμενοι: Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά ισοδύναμο και αποτελεσματικό μέτρο, κατά τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις υποθέσεις Mascolo (C 22/13 και λοιπές συνεκδικασθείσες υποθέσεις) και Marrosu (C 53/04), η επιδίκαση σε εργαζόμενο στον δημόσιο τομέα, θύμα καταχρηστικής συνάψεως διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, αποζημιώσεως κυμαινόμενης μεταξύ 2,5 και 12 μηνιαίων μισθών υπολογιζομένων βάσει των τελευταίων μηνιαίων αποδοχών του (άρθρο 32, παράγραφος 5, του νόμου 183/2010), οσάκις αυτός μπορεί να αξιώσει την πλήρη αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη μόνον εάν αποδείξει ότι απώλεσε άλλες ευκαιρίες εργασίας ή ότι, εάν είχε προκηρυχθεί τακτικός διαγωνισμός, θα είχε προσληφθεί;
- 2) Έχει η αρχή της ισοδυναμίας, την οποία μνημόνευσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (μεταξύ άλλων) στις ως άνω αποφάσεις, την έννοια ότι, οσάκις το κράτος μέλος αποφασίζει να μην εφαρμόσει στον δημόσιο τομέα τη μετατροπή της σχέσεως εργασίας (η οποία αναγνωρίζεται στον ιδιωτικό τομέα), οφείλει σε κάθε περίπτωση να διασφαλίσει στον εργαζόμενο τον ίδιο όφελος, ενδεχομένως μέσω αποζημιώσεως που υπολογίζεται κατ' ανάγκη βάσει της αξίας της θέσεως εργασίας αορίστου χρόνου;